

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (siedma komora)

z 2. júna 2022 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Justičná spolupráca v občianskych veciach – Doručovanie súdnych a mimosúdnych písomností – Nariadenie (ES) č. 1393/2007 – Článok 5 – Preklad písomnosti – Úhrada nákladov na preklad žiadateľom – Pojem „žiadateľ“ – Oznámenie súdnych písomností vedľajším účastníkom konania z podnetu súdu, na ktorom bolo začaté konanie“

Vo veci C-196/21,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Tribunalul Ilfov (Vyšší súd Ilfov, Rumunsko) zo 4. februára 2021 a doručený Súdnemu dvoru 26. marca 2021, ktorý súvisí s konaním:

SR

proti

EW,

za účasti:

FB,

CX,

IK,

SÚDNY DVOR (siedma komora),

v zložení: predseda siedmej komory J. Passer, sudcovia N. Wahl a M.L. Arastey Sahún (spravodajkyňa),

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

* Jazyk konania: rumunčina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- EW, v zastúpení: S. Dumitrescu, avocată,
- rumunská vláda, v zastúpení: E. Gane, L.-E. Bațagoi a A. Wellman, splnomocnené zástupkyne,
- francúzska vláda, v zastúpení: A.-L. Desjonquères a N. Vincent, splnomocnené zástupkyne,
- maďarská vláda, v zastúpení: Z. Biró-Tóth a M. Z. Fehér, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: A. Biolan a S. Noë, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 z 13. novembra 2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch („doručovanie písomností“) a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 1348/2000 (Ú. v. EÚ L 324, 2007, s. 79).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi SR a EW vo veci rozvodu ich manželstva na základe vzájomnej dohody, ako aj priznania a výkonu rodičovských práv a povinností k ich maloletému dieťaťu.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Podľa odôvodnení 2 až 4 nariadenia č. 1393/2007:
 - „(2) Správne fungovanie vnútorného trhu si vyžaduje potrebu zlepšiť a zrýchliť odosielanie súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych alebo obchodných veciach určených na doručenie medzi členskými štátmi.
 - (3) Rada aktom z 26. mája 1997 vypracovala Dohovor o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych alebo obchodných veciach v členských štátoch Európskej únie a členským štátom ho odporučila prijať v súlade s ich ústavnými princípmi. Tento dohovor nenadobudol platnosť. Je potrebné zabezpečiť kontinuitu výsledkov rokovaní dosiahnutých pri dojednávaní tohto dohovoru.

(4) Dňa 29. mája 2000 Rada prijala nariadenie (ES) č. 1348/2000 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch [Ú. v. ES L 160, 2000, s. 37; Mim. vyd. 19/001, s. 227]. Hlavný obsah uvedeného nariadenia vychádza z dohovoru.“

4 Článok 2 tohto nariadenia stanovuje:

„1. Každý členský štát určí úradné osoby, orgány alebo iné osoby, ďalej len ‚odosielajúce orgány‘, príslušné na odosielanie súdnych alebo mimosúdnych písomností určených na doručenie v inom členskom štáte.

2. Každý členský štát určí úradné osoby, orgány alebo iné osoby, ďalej len ‚prijímajúce orgány‘, príslušné na prijímanie súdnych alebo mimosúdnych písomností z iného členského štátu.

...“

5 Článok 5 uvedeného nariadenia stanovuje:

„1. Odosielajúci orgán, ktorému žiadateľ predloží písomnosť na odoslanie, žiadateľa poučí, že adresát môže odmietnuť písomnosť prijať, ak nie je vyhotovená v jednom z jazykov podľa článku 8.

2. Žiadateľ znáša všetky náklady na preklad pred odoslaním písomnosti bez toho, aby bola dotknutá možnosť neskoršieho rozhodnutia súdu alebo príslušného orgánu o tom, kto tieto náklady uhradí.“

6 Článok 8 ods. 1 toho istého nariadenia stanovuje:

„Prijímajúci orgán na vzorovom tlačive uvedenom v prílohe II informuje adresáta o tom, že môže doručovanú písomnosť odmietnuť prevziať pri jej doručení alebo ju môže vrátiť prijímajúcemu orgánu v lehote jedného týždňa, pokiaľ písomnosť nie je napísaná v jednom z nasledujúcich jazykov alebo k nej nie je pripojený preklad do niektorého z nasledujúcich jazykov:

a) jazyk, ktorému adresát rozumie, alebo

b) úradný jazyk prijímajúceho členského štátu, alebo ak je v danom členskom štáte niekoľko úradných jazykov, úradný jazyk alebo jeden z úradných jazykov miesta, kde sa má doručiť.“

Rumunské právo

7 Článok 61 Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (zákon č. 134/2010 o občianskom súdnom poriadku) z 1. júla 2010 (*Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 247 z 10. apríla 2015) stanovuje:

„1. Každá osoba, ktorá má na tom záujem, môže vstúpiť do konania prebiehajúceho medzi pôvodnými účastníkmi konania.

...

3. O vstup vedľajšieho účastníka do konania ide vtedy, keď dotknutá osoba vstupuje do konania výlučne s cieľom podporiť jedného z účastníkov konania.“

8 Článok 64 tohto zákona stanovuje:

„1. Súd oznámi účastníkom konania návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania, pričom im zašle aj kópie dokumentov uvedených v prílohe k tomuto návrhu.

2. Na základe vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania a účastníkov konania súd odôvodneným uznesením rozhodne o prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania.

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

9 SR a EW sú matka a otec maloletého dieťaťa.

10 SR a EW v čase, ktorý nebol v návrhu na začatie prejudiciálneho konania bližšie upresnený, podali na Judecătoria Buftea (Prvostupňový súd Buftea, Rumunsko) návrh na rozvod ich manželstva, ako aj na priznanie rodičovských práv a povinností k ich dieťaťu a na určenie podmienok ich výkonu.

11 Rozsudkom zo 4. júla 2016 tento súd rozhodol o rozvode manželstva SR a EW na základe vzájomnej dohody. Tiež určil bydlisko dieťaťa v mieste bydliska matky a rozhodol, že rodičovské práva a povinnosti budú vykonávať spoločne obaja rodičia, pričom zabezpečil zachovanie osobných väzieb medzi otcom a dieťaťom v súlade s harmonogramom návštev. Okrem toho uvedený súd nariadil EW platenie výživného na dieťa.

12 EW a SR podali proti tomuto rozsudku odvolanie na Tribunalul Ilfov (Vyšší súd Ilfov, Rumunsko), ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.

13 EW v prvom rade navrhuje zrušenie uvedeného rozsudku pre nedostatok právomoci súdu a subsidiárne jeho čiastočnú zmenu, pokiaľ ide o bydlisko dieťaťa a platenie výživného na dieťa.

14 SR sa domáha priznania výlučného výkonu rodičovských práv a povinností, zrušenie harmonogramu návštev stanoveného v prospech EW, zmenu výšky výživného stanovenú pre EW, ako aj nové rozdelenie trov konania.

15 Dňa 5. júla 2018 FB, CX a IK, ktorí sú brat, sestra a starý otec dieťaťa zo strany otca, podali návrhy na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu EW. Títo vedľajší účastníci konania majú bydlisko vo Francúzsku.

16 Uznesením z 15. septembra 2020 vnútroštátny súd na účely rozhodnutia o prípustnosti týchto návrhov na vstup vedľajšieho účastníka do konania rozhodol, že SR a EW boli povinní zabezpečiť preklad predvolaní vydaných týmto súdom do francúzskeho jazyka na účel ich doručenia FB, CX a IK v súlade s ustanoveniami nariadenia č. 1393/2007.

- 17 SR a EW odmietli zaplatiť náklady spojené s prekladom týchto procesných písomností do francúzštiny, keďže sa domnievali, že prináleží vnútroštátnemu súdu, aby uhradil tieto náklady. Títo účastníci konania tvrdia, že vnútroštátny súd treba na účely uplatnenia článku 5 ods. 2 nariadenia č. 1393/2007 považovať za „žiadateľa“.
- 18 V tejto súvislosti vnútroštátny súd uvádza, že pojem „žiadateľ“ sa v zmysle článku 5 nariadenia č. 1393/2007 nemôže vzťahovať na súd. Súd totiž môže konať len ako odosielajúci orgán v zmysle článku 2 ods. 1 tohto nariadenia alebo ako prijímajúci orgán v zmysle jeho článku 2 ods. 2 V prejednávanej veci vnútroštátny súd vystupuje ako odosielajúci orgán, ktorý je oprávnený odosielať predmetné súdne písomnosti na účely ich doručovania v inom členskom štáte, konkrétne vo Francúzsku.
- 19 Z článku 5 ods. 1 uvedeného nariadenia podľa tohto súdu vyplýva, že pojem „žiadateľ“ rovnako ako pojem „adresát“ sú zjavne vylúčené z pôsobnosti jednotlivých pojmov „odosielajúci orgán“ a „prijímajúci orgán“. Vzhľadom na to, že vnútroštátny súd je vo veci samej odosielajúcim orgánom, nemožno ho teda považovať za žiadateľa.
- 20 Podľa tohto súdu je žiadateľom v zmysle nariadenia č. 1393/2007 osoba, ktorá podala návrh a má záujem na tom, aby sa doručenie uskutočnilo v súlade s týmto nariadením a aby sa mohlo ukončiť súdne konanie. V prejednávanej veci ide o SR a EW, keďže každý z týchto účastníkov konania podal odvolanie na vnútroštátny súd, a má teda v zásade záujem na tom, aby sa mohlo ukončiť odvolacie konanie.
- 21 Za týchto podmienok Tribunalul Ilfov (Vyšší súd Ilfov) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„V prípade, že sa súd v občianskoprávnom konaní rozhodne predvolať vedľajších účastníkov konania, je ‚žiadateľom‘ v zmysle článku 5 [nariadenia č. 1393/2007] súd členského štátu, ktorý sa rozhodne predvolať vedľajších účastníkov konania, alebo je ním účastník konania prebiehajúceho na tomto súde?“

O prejudiciálnej otázke

O prípustnosti

- 22 Rumunská vláda sa domnieva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je neprípustný, keďže opis skutkového stavu vnútroštátnym súdom neumožňuje zistiť, či otázka nevyhnutnosti prekladu procesnej písomnosti, a teda aj otázka úhrady súvisiacich nákladov konkrétne vzniká v konaní vo veci samej.
- 23 Presnejšie, vnútroštátny súd neuvádza, či už boli predvolania doručené vedľajším účastníkom konania a či ich odmietli prijať z dôvodu, že neboli vyhotovené v jazyku, ktorému rozumejú alebo majú rozumieť. V opačnom prípade by otázka položená vnútroštátnym súdom bola hypotetická, a preto neprípustná.
- 24 Táto vláda uvádza, že Súdny dvor už mal príležitosť spresniť, že v súlade s článkom 5 ods. 1 nariadenia č. 1393/2007 prináleží odosielajúcemu orgánu upozorniť žiadateľa na riziko prípadného odmietnutia adresáta prijať písomnosť, ktorá nie je vyhotovená v jednom z jazykov uvedených v článku 8 tohto nariadenia. Podľa rozsudku zo 16. septembra 2015, Alpha Bank

Cyprus (C-519/13, EU:C:2015:603, bod 35), však prináleží žiadateľovi, aby sa rozhodol, či treba predmetnú písomnosť preložiť, pričom v súlade s článkom 5 ods. 2 tohto istého nariadenia navyše znáša náklady na tento preklad.

- 25 Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora pri otázkach týkajúcich sa výkladu práva Únie položených vnútroštátnym súdom v rámci právnej úpravy a skutkových okolností, ktoré tento súd vymedzí na vlastnú zodpovednosť a ktorých správnosť Súdnemu dvoru neprináleží preverovať, platí prezumpcia relevantnosti. Súdny dvor môže odmietnuť rozhodnúť o prejudiciálnej otázke položenej vnútroštátnym súdom len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými ani právnymi okolnosťami potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré mu boli položené (rozsudok z 21. decembra 2021, Euro Box Promotion a i., C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 a C-840/19, EU:C:2021:1034, bod 139 a citovaná judikatúra).
- 26 Navyše v duchu spolupráce, ktorá existuje vo vzťahoch medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdny dvorom v rámci prejudiciálneho konania, absencia určitých predchádzajúcich zistení vnútroštátneho súdu však nevyhnutne nevedie k neprípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ak sa napriek týmto nedostatkom Súdny dvor vzhľadom na skutočnosti vyplývajúce zo spisu domnieva, že je schopný poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď (rozsudok z 2. apríla 2020, Reliantco Investments a Reliantco Investments Limassol Sucursala București, C-500/18, EU:C:2020:264, bod 42 a citovaná judikatúra).
- 27 V prejednávanej veci je potrebné skonštatovať, že Súdny dvor má dostatok informácií na to, aby mohol vnútroštátnemu súdu poskytnúť užitočnú odpoveď. Treba totiž uviesť, že z písomných pripomienok, ktoré Súdnemu dvoru predložil EW, vyplýva, že vnútroštátny súd už v priebehu roka 2019 doručil procesné písomnosti vedľajším účastníkom konania, ktoré v súlade s nariadením č. 1393/2007 odmietli prijať z dôvodu, že boli vyhotovené v rumunskom jazyku. Keďže neovládali tento jazyk, požiadali o doručenie uvedených procesných písomností preložených do francúzskeho jazyka.
- 28 Tieto skutkové okolnosti, ktoré uviedol EW, tak v prípade potreby umožňujú doplniť skutkový rámec predložený vnútroštátnym súdom, a tým potvrdzujú prezumpciu relevantnosti, ktorá sa vzťahuje na položenú otázku, pričom vylučujú, že by sa táto otázka mohla považovať za hypotetickú.
- 29 Za týchto okolností je návrh na začatie prejudiciálneho konania prípustný.

O veci samej

- 30 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 5 ods. 2 nariadenia č. 1393/2007 vykladať v tom zmysle, že súd, ktorý nariaďuje odosielanie súdnych písomností tretím osobám, ktoré podali návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania, sa má považovať za „žiadateľa“ v zmysle tohto ustanovenia.
- 31 Na úvod treba pripomenúť, že podľa tohto ustanovenia žiadateľ znáša všetky prípadné náklady na preklad pred odoslaním písomnosti, pričom nie je dotknuté prípadné neskoršie rozhodnutie súdu alebo príslušného orgánu o tom, kto tieto náklady uhradí.

- 32 V tejto súvislosti treba konštatovať, že nariadenie č. 1393/2007 neobsahuje žiadnu definíciu pojmu „žiadateľ“.
- 33 V prípade neexistencie takejto definície treba článok 5 ods. 2 nariadenia č. 1393/2007 vykladať z hľadiska jeho kontextu, ako aj cieľov sledovaných nariadením č. 1393/2007 (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. septembra 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, bod 28, ako aj analogicky, pokiaľ ide o nariadenie č. 1348/2000, rozsudok z 8. mája 2008, Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, bod 45). Aj vývoj ustanovenia práva Únie môže obsahovať relevantné prvky pre jeho výklad (rozsudok z 10. decembra 2018, Wightman a i., C-621/18, EU:C:2018:999, bod 47 a citovaná judikatúra).
- 34 Pokiaľ ide v prvom rade o kontextuálny a historický výklad článku 5 ods. 2 tohto nariadenia, treba konštatovať, že samotné znenie tohto ustanovenia rozlišuje medzi žiadateľom, ktorý znáša prípadné náklady na preklad pred odoslaním písomnosti, a súdom alebo príslušným orgánom, na ktorý bol podaný návrh v odosielaťcom členskom štáte, ktorý môže prijať prípadné neskoršie rozhodnutie o tom, kto tieto náklady uhradí.
- 35 Toto rozlišovanie medzi žiadateľom a vnútroštátnym súdom, na ktorý bol podaný návrh, vyplýva tiež z judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa nariadenia č. 1393/2007, najmä z rozsudku zo 16. septembra 2015, Alpha Bank Cyprus (C-519/13, EU:C:2015:603, body 41 až 43), v ktorom Súdny dvor zdôraznil, že prináleží súdu, na ktorom bolo začaté konanie v odosielaťcom členskom štáte, aby rozhodol o otázkach hmotnoprávnej povahy, pokiaľ ide o vzťahy medzi žiadateľom a adresátom písomnosti, a tiež, že uvedený súd musí zabezpečiť vyváženú ochranu príslušných práv dotknutých strán, a to žiadateľa a adresáta.
- 36 Podobný rozdiel vyplýva z uznesenia z 28. apríla 2016, Alta Realitat (C-384/14, EU:C:2016:316, bod 75), v ktorom Súdny dvor stanovil možnosť, že pred začatím konania o doručovaní písomnosti bude súd, na ktorom bolo začaté konanie, vedený k tomu, aby vykonal prvé predbežné posúdenie jazykových znalostí adresáta s cieľom určiť so súhlasom žiadateľa, či je alebo nie je potrebný preklad písomnosti.
- 37 Treba tiež uviesť, že článok 5 ods. 1 nariadenia č. 1393/2007 rozlišuje rovnako ako v bode 34 tohto rozsudku, keď stanovuje, že odosielaťci orgán informuje žiadateľa o tom, že adresát môže odmietnuť prijať zasielanú písomnosť, ak nie je vyhotovená v jednom z jazykov uvedených v článku 8 tohto nariadenia. Podľa článku 2 ods. 1 uvedeného nariadenia sú odosielaťce orgány úradné osoby, orgány alebo iné osoby príslušné na odosielanie súdnych alebo mimosúdnych písomností určených na doručenie v inom členskom štáte. Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že v prejednávanej veci vnútroštátny súd koná ako odosielaťci orgán.
- 38 Okrem toho z odôvodnenia 4 nariadenia č. 1393/2007 vyplýva, že nariadenie č. 1348/2000, ktoré bolo týmto nariadením zrušené, sa v podstate zakladalo na Dohovore vypracovanom na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych alebo obchodných veciach v členských štátoch Európskej únie, prijatom aktom Rady Európskej únie z 26. mája 1997 (Ú. v. ES C 261, 1997, s. 1).
- 39 Dôvodová správa k tomuto dohovoru (Ú. v. ES C 261, 1997, s. 26), ktorá je relevantná na účely výkladu nariadenia č. 1393/2007 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. novembra 2015, Tecom Mican a Arias Domínguez, C-223/14, EU:C:2015:744, bod 40, ako aj analogicky, pokiaľ ide

o nariadenie č. 1348/2000, rozsudok z 8. mája 2008, Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, bod 53), potvrdzuje výklad článku 5 ods. 2 nariadenia č. 1393/2007, podľa ktorého súd, na ktorom bolo začaté konanie, nemôže byť povinný znášať náklady na preklad.

- 40 Komentár k článku 5 ods. 2 uvedeného dohovoru, ktorého znenie je v podstate zhodné so znením článku 5 ods. 2 nariadenia č. 1393/2007 a ktorý sa nachádza v uvedenej dôvodovej správe, totiž spresňuje, že „pojem ‚žiadateľ‘ sa vo všetkých prípadoch vzťahuje na účastníka konania, ktorý má záujem na odoslaní písomnosti. Nemôže ísť preto o súd [*neoficiálny preklad*]“.
- 41 Za týchto okolností z kontextuálneho a historického výkladu článku 5 ods. 2 nariadenia č. 1393/2007 vyplýva, že ak súd nariadi odosielanie súdnych písomností tretím osobám, ktoré žiadajú o vstup do konania ako vedľajší účastníci konania, tento súd nemožno považovať za „žiadateľa“ v zmysle tohto ustanovenia na účely úhrady prípadných nákladov na preklad pred odoslaním týchto písomností.
- 42 V druhom rade toto konštatovanie potvrdzuje teleologický výklad nariadenia č. 1393/2007.
- 43 Súdny dvor už totiž mal príležitosť spresniť, pokiaľ ide o ciele nariadenia č. 1393/2007, že toto nariadenie sleduje, ako vyplýva z jeho odôvodnenia 2, zavedenie mechanizmu doručovania súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v rámci Únie, a to v záujme správneho fungovania vnútorného trhu. Uvedené nariadenie tak s cieľom zlepšiť efektívnosť a rýchlosť súdnych konaní a zabezpečiť riadny výkon spravodlivosti zavádza zásadu priameho odosielania súdnych a mimosúdnych písomností medzi členskými štátmi, čoho dôsledkom je zjednodušenie a zrýchlenie konaní (rozsudok zo 16. septembra 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, body 29 a 30, ako aj citovaná judikatúra, a uznesenie z 28. apríla 2016, Alta Realitat, C-384/14, EU:C:2016:316, body 47 a 48).
- 44 Súdny dvor preto tiež rozhodol, že nariadenie č. 1393/2007 treba vykladať tak, aby bola v každom konkrétnom prípade zaručená spravodlivá rovnováha medzi záujmami žiadateľa a záujmami adresáta písomnosti, a to prostredníctvom zosúladenia cieľov efektívnosti a rýchlosti odosielania procesných písomností s požiadavkou zabezpečiť primeranú ochranu práva adresáta týchto písomností na obranu (rozsudok zo 16. septembra 2015, Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, bod 33 a citovaná judikatúra, ako aj uznesenie z 28. apríla 2016, Alta Realitat, C-384/14, EU:C:2016:316, bod 51).
- 45 Okrem toho Súdny dvor uviedol, že hoci na to, aby mohol adresát písomnosti účinne uplatniť svoje právo na obranu, je nevyhnutné, aby bola dotknutá písomnosť vyhotovená v jazyku, ktorému rozumie, žiadateľ nesmie znášať negatívne dôsledky odmietnutia prevziať nepreloženú písomnosť, ktorého účelom je len získať odklad a je zjavne zneužitím konania, ak sa preukáže, že jej adresát rozumie jazyku, v ktorom je táto písomnosť vyhotovená. Súdom, na ktorom prebieha konanie v odosielajúcom členskom štáte, je teda povinný čo najlepšie chrániť záujmy každého účastníka konania, konkrétne preskúmaním všetkých presvedčivých skutkových okolností a dôkazov, ktoré svedčia práve o jazykových znalostiach adresáta (pozri v tomto zmysle uznesenie z 28. apríla 2016, Alta Realitat, C-384/14, EU:C:2016:316, body 78 a 79).
- 46 Výklad, podľa ktorého by sa súd, na ktorom bolo začaté konanie v odosielajúcom členskom štáte, mal považovať za žiadateľa v zmysle článku 5 ods. 2 nariadenia č. 1393/2007, by bol však v rozpore s povinnosťou tohto súdu zabezpečiť spravodlivú rovnováhu medzi záujmami žiadateľa a záujmami adresáta písomnosti. Dodržanie takejto povinnosti totiž nevyhnutne znamená, že

orgán, ktorý má túto povinnosť, sa nachádza v postavení nestrannosti vo vzťahu k záujmom žiadateľa a záujmom adresáta. Z toho vyplýva, že tento orgán si nemožno zamieňať s jednou z týchto dotknutých osôb, konkrétne so žiadateľom.

- 47 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 5 ods. 2 nariadenia č. 1393/2007 sa má vykladať v tom zmysle, že súd, ktorý nariaďuje odosielanie súdnych písomností tretím osobám, ktoré podali návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania, sa nemá považovať za „žiadateľa“ v zmysle tohto ustanovenia.

O trovách

- 48 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (siedma komora) rozhodol takto:

Článok 5 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 z 13. novembra 2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch („doručovanie písomností“) a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 1348/2000 sa má vykladať v tom zmysle, že súd, ktorý nariaďuje odosielanie súdnych písomností tretím osobám, ktoré podali návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania, sa nemá považovať za „žiadateľa“ v zmysle tohto ustanovenia.

Podpisy